

Ἐνοικτὴ ἐπιστολὴ

Πρὸς τὸν Εὐγενέστατον Νομομηχανικὸν Κεφαλληνίας

Γ. Περπιρῆν

Ζητῶν συγγνώμην διότι θὰ ἐνωχλήσω, Ὑμᾶς, διὰ τῶν ἐξῆς ἐρωτήσεων, Σᾶς παρακαλῶ ἵνα εὐαρεστούμενος μοι ἀπαντήσητε εἰς τὴν παράκλησίν μου ταύτην.

α'. Ὁ ἄνθρωπος ὅταν φεύγῃ ἐκ τοῦ πρόποντος σεβασμοῦ πρὸς τὸν ὁμοῖόν του, ὀνομάζεται ἄνθρωπος χωρὶς ἀνατροφήν ἢ ὄχι;

β'. Ὁ Δημόσιος ὑπάλληλος ὅταν φέρηται ἐντὸς τοῦ «Δημοσίου» γραφείου του «βίναυσος» ὑβρίζων καὶ σπρώχνων» τοὺς πολίτας, δὲν λέγεται ἀνάξιος νὰ κατέχη δημοσίαν θέσιν ἢ ὄχι;

γ'. Ἐὰν οἱ πολῖται οὗτοι ἠδύνατο νὰ φερθῶσιν ἐπίσης ἀγενῶς καὶ βαναύσως πρὸς τὸν Εὐγενέστατον τοῦτον Νομομηχανικόν, καὶ ἐὰν υποθέσωμεν ὅτι ἠδύνατο νὰ δώσωσι πρὸς τοῦτον «ἓνα παστρικό ξύλο» «διότι βεβαίως! ἀφοῦ εἶνε ἀγενής καὶ βάρβαρος ἀναγκαιῶς θὰ εἶνε καὶ δειλὸς! ὥστε νὰ τὸ δεχθῆ ἄσμένως, ἐὰν υποθέσωμεν λεγῶ ὅτι ὅλα ταῦτα ἠδύνατο καὶ δικαίως μάλιστα, νὰ τὰ πράξῃ ὁ πολίτης, πλὴν εὐγενέστερος οὗτος τοῦ υποτιθεμένου Νομομηχανικοῦ, δὲν τὰ πράττει διὰ δύο λόγους, α'. διότι ὁ Νομομηχανικὸς οὗτος εἶνε ξένος, καὶ οἱ Κεφαλλῆνες πεποίησαν ὅτι δὲν ἀρμόζει τὸν ἐν τῇ ἰδίᾳ Πατρίδι ξένον, νὰ κακοποιῶσι οἰανδήποτε παρεκτροπὴν αὐτὸς ἤβλεπεν πράξῃ, β'. διότι ὁ Νομομηχανικὸς οὗτος εἶνε Δημόσιος ὑπάλληλος, καὶ ἐν Κεφαλληνίᾳ πολὺ ἀποδίδεται ἐπιείκεια εἰς πάντα τοιοῦτον βερβερίζοντα.

Δὲν Σᾶς φαίνεται λέγω ὅτι ὁ πολίτης οὗτος οὕτως σκεπτόμενος. εἶνε πολὺ εὐγενής, καὶ δὲν Σᾶς φαίνεται ὅτι ἐὰν ἀπῆντα πρὸς τὸν ἐξυβρίζοντα καὶ σπρώχνοντα Νομομηχανικόν, θὰ ἐξωμειόνητο πρὸς αὐτὸν ἤτοι θὰ ἐγένετο «ἄνθρωπος χωρὶς ἀνατροφήν» «ἄνθρωπος βάρβαρος» «ἄνθρωπος δειλὸς»;

Ἀπευθύνω λοιπὸν τὰς ἐρωτήσεις ταύτας πρὸς Ὑμᾶς ἀφ' ἑνὸς διότι κατέχετε ὁμοίαν πρὸς ἐκεῖνου θέσιν, καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ἡ φήμη Σας εἶνε ἀρίστη, ἐπὶ τιμιότητι καθήκοντος καὶ εὐτυνευδητίας, πράγματα ἐννοεῖται τὰ ὅποια ἦσαν ἄγνωστα πρὸς τὸν Συνάδελφόν Σας, καὶ ἂν ἐφημίζετο ὡς τίμιος καὶ εὐσυνειδήτος, ἠπατάτο τὸ κοινὸν διότι, ὡς γνωρίζεται βεβαίως, ὁ βάρβαρος ὁ ἀγενής καὶ ὁ δειλὸς ὡς ἄνθρωπος δὲν δύναται βεβαίως νὰ εἶνε τίμιος καὶ εὐσυνειδήτος, καὶ ἂν λέγητε τοιοῦτος φορεῖ δέρμιν ἀρνίου λύκος ὡν ὅπερ ὁμοῦ δὲν θὰ βραδύνη νὰ πύση. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν καὶ πάλιν νὰ μοι ἀπαντήσητε ἂν ἡ κρίσις μου εἶνε ὀρθὴ ἢ οὐ.

Διατελῶ πρόθυμος Ὑμῖν

Μ. ΑΝΤΥΠΑΣ.

Ἐν Ἀργστολίῳ 28 Ἀπριλίου 1900.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΙΑΚΟΝ ΒΕΑΤΡΙΚΗ ΟΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΑΙΣΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.Σ. 5.04.0008